

המשך הרוחבה לסע' יא

↳ **איזה תואר כותבים על הכללה בכתובה** (ח"מ מא, ב"ש כה, בא ר' היטב ז) :

טעם	התואר שכותבים	מצב הכללה
לייתן לה כתובה של מאתים זוז	בתולתא	א) בתולה
כדי לפרסם שאין לה אלאמנה (לבוש)	ארמלתא	ב) אלמנה
כדי שידעו שהיא גירושה ואסורה לכהנים	מרתכטא	ג) גירושה
כדי שלא תגבה שתי כתובות, שעלה דעת כתובה ראשונה החזירה (ח"מ ס"ק מא, וב"ש ס"ק כה)	מרתכטא הדרי לגבי	ד) מחזיר גירושתו
די לכתב מתרכטא להודיע שאסורה לכהנים, וא"צ לכתב ארמלתא	מרתכטא (ויליא מתרכטא מקדמת דנא)	ה) גירושה מן הראשון ומה שני אלמנה
כדי שידעו שהיא אסורה לכהנים	שבואה	ו) שבואה
מן הכהנים, שמא זיננה, ובאיולו באונס, חיישין שמא נבעלה לגוי, ואסורה לכהן רаш פינה על ח"מ מא	בעלתא (ויליא - שלא לכתב בעלתא ¹⁰⁰)	ז) פינוי בעולה
ליידע שאסורה לכהנים ¹⁰¹	גיורתא פולונית [בת אברהם אבינו] ¹⁰²	ח) גיורת

↳ **פתח"ש ח' - הווא בהע'**¹⁰³, **ומסקנת דבריו** - **דיש לכתב על גירושה מתרכטא** [ולא כמו שהקל בכך].

ואם במקום לכתב "גירושה כתבו "אלמנה" - אין לפסול את הכתובה, כי השם אלמנה - זה ע"ש מה שגובהמנה, וה"ה בגירושה שגובהמנה - יצדך השם אלמנה].

ואם לא נכתב עלייה לא "גירושה" ולא "אלמנה" - כל שהרגישו בטיעות קודם החופה, הוא כתבה INITIALE ויכתבו כתובה אחרת.

↳ **(פט"ש סוף ס"ק ח) נשאל הרדב"ז** (שו"ת ח"א סי' קט) **בדין גיורת שנישאת ונתרגרשה ועתה באה לנישא, האם כותבים לה גיורת או גירושה?** והשיב דלא כוורה אין קפidea בדבר כיון דעתהן אסורות לכהונה, אך מ"מ העלה שראוי לכתב גיורת שלא תשתחח שם גירות מעלה ויחוסה כי יש לכך כמה נפק'ם¹⁰⁴, וא"צ לכתב גירושה, דבכל גיורת שאסורה לכהונה היא.

¹⁰⁰ י"א - שלא לכתב בעלתא שלא לביבישה, כלל המלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא (ראש פינה על ח"מ ס"ק מא), אלא יכתוב סימן אחר כמו "כלתא דא" (תשבי"ץ ח"א סי' שא), או **לכתב פולונית ארוסה**" **שייהה לשימן** (פט"ש ס"ק ח).

¹⁰¹ וכותב הרא"ש (כלל ט"ו סי' ד) - **ושאלתם** על גר שנתגדל בינוים ורוצה ליקח אותה אם יוכל לקרות לעצמו איזה שם שיריצה לנו פלוני ולכתבו בכתובה. **תשובה** - אותה כתובה אינה כתובה כיון שלא החזק בעיר באותו שם עד היום הזה ונמצא משהה את אשתו לא כתובה, דכתובה זו ומאן דלייטה דמייא ואין לחותם עלייה, אלא כך נהוגים לכתב בכתובה גרים שמנו המובהק - "פלוני בן אברהם", ואב המון גוים הוא אבי כולם.

¹⁰² ואף בגיןות שנישאת ונתרגרשה ועתה באה לנישא - לעולם צריך לכתב לה הגיורת כדי שלא נשכח יהוסה, וא"צ לכתב גירושה, דבכל גיורת שאסורה לכהןolia (פט"ש ס"ק ח בשם הרדב"ז, ובו נפק'ם לכך שחייב לכתב זוקא גירושה, דלקפן בעי 104).

¹⁰³ **כתב הרמ"א - שבחותב גירושה כתובים מתרכטא** כדי שידעו שהיא גירושה ואסורה לכהנים (עלפי רמב"ם הל' יבום פ"ד הל'יד ופסק מהראי סי' צ). **כתב הפט"ש ח, שהחთ"ס (ח"א סי' קל)** - נשאל בדין כתובות גירושה שלא נכתב בה מתרכטא:

רב אחד - סמך על התשבי"ץ (ח"ב סי' קפ) שלא הניג את בני עירו לכתב בכתובה גירושה "פלונית גירושה", כי זה לא נמצא בשום מקום בתלמוד, ועוד שאינו לגנות אשה בפני בעלה, שיקראו בפני רבים שגירושה, ועוד דמי שיריצה לישאנה יבודק בכתובתה ויראה שאין לה אלאמנה, וודע שהיא גירושה מהראשון, [כי יצא אליה שם גירושה], دائית היהת אלמנה הויל' קטלנית ואסורה לכל וכי].

אך חת"ס - דחה דבריו והעלת דרכ' אם התשבי"ץ היה מזכיר לכתב כתובה אחרות ולא ניתן לחלק על הרמ"ס (שכתב לכתב בכתובה גירושה), מסברת ברס ובלא ראייה מש"ס כלל. ובפרט לרמ"א (עלל סי' ט ס"ע א) - יש לחוש דבמקרה הניל' [שלא כתבו גירושה] בעלה השני ימות מיתנה מקרים ולא טבעיות, אין חשש של אשה קטלנית ותנשא בפעם שלישית לכהן, וא"כ הכרח גדול להזכיר שהיא מתרכטא - גירושה.

וכתב הפט"ש - **בשלא כתבו עלייה "גירושה", ואך לא "אלמנה"**, מה שהחთ"ס הצריך לכתב כתובה אחרת, ציל הינו בהרגישו בטיעות קודם החופה דהוי כתבה INITIALE.

אך אם במקום לכתב גירושה כתבו אלמנה - א"כ כל שגובהמנה, יצדך השם אלמנה, ואין לפסל את הכתובה, אף לחות'ס.

ב) דוגמאות לנפק'ם שמחמתן עדיף לכתב שהיא גיורת:

(א) אם לakhir גירושה זהה ותנשא לגר, בת שתולד להם - לכתילה פסולה לכהן (כדילען סי' ז ס"ע כא), لكن צריך לכתב שהיא גיורת.

(ב) אם תשתחח שם גירושה מעלה לא תוכל להנשא לקרויה מצד האב, אבל אם שם גירושה עלייה תוכל להנשא לקרויה מצד האב, מכיוון שלא גרוו בגר בשאר [=בקורובי] האב כלל, וכו'.